

Principaliū sententiarum

424

In tribulatioe que maxime cogitare debeat christi-
anus. xxxiii. tractatu. ij. d.
Malus cu tribulat foris nullu habet in cōscientia
solaciū. xxxvi. tract. ij. h. in fine. J. in pncipio.
Donuit te christus quid facias quando occurrit ti
bi tribulatio. xxxvij. c. circa finem.
Tribulatio indicat vix gratis qs teū colat z qntus.
Nulla maior est tribulatio qz conscientia. cxiij. J.
velicor. quadragesimo quinto d. e.
Ad hoc pmitit de⁹ fieri tribulationē. xli. s.
Opus est tribulatioibus erudiri in isto seculo: s tri-
bulari nō possum⁹ nisi ab eis qui longe sunt a sã
Per qles tribulet diabol⁹: Ibidem e. cxi. lv. c.
Si putas te nō habere tribulatioes nondus expisti
esse christianus: Ibidem.
Exauiores tribulationes sunt a falsis fratribus: qz
vitari nō possunt. lv. n.
Parime tribulatioes nō orit⁹ aduers⁹ eccliam nisi
ab eis q lege male vtunt: qd figurat ostēdit. lxx. l.
Tribulationes dei flagella sunt: corrigētis ne sit sen-
tentia punientis. lxx. p. in fine.
Tribulatio qñqz vilis est z necessaria. lxx. s.
Uō pñt tribulatio si mētis prauitas nō corrigat.
Quid sit in tribulatioe inquirere deū: lxxii. J.
quid sit manū⁹ inquirere deū zc. lxxvi. c. d.
Quādo hic bene est tribulatio est. lxxv. p.
In tribulatioibus tecum est deus si tecū fuerit si-
dea eius. xc. tracta. ij. o.
Christus tribulatur quādo cūqz aliquis in eius cor-
pore tribulatur. c. tractatu. i. e.
Quitū interest vtrū inuentas tribulatioe: an inue-
niaris a tribulatioe. cxxvi. c. In vtraqz tñ rogan-
dus est deus. xlv. e. xli. z.
Quis sit q tribulatioe inuenit. cxxvii. p.
Tribulatio nō inuenit nisi q later. lxxviii. f.
Tribus alio noie dici possunt curie sed nō proprie:
has habuit popu⁹ israel duodecim iuxta nume-
rum filiorum iacob. cxxi. l.
Sit trib⁹ diabol⁹ sit z tribus dñi: Ibidem m.
Qz trinitas vnus sit deus manifeste ostēdit verbo.
v. b. xxxij. tractatu. ij. d. et. l. i.
Quō vnus sit substantie. lxxviij. tract. i. f. circa pnci.
Lanta est ibi substantie societas vt equalitatem ad-
mitrat nō pluralitatem: Ibidem circa finem.
Tristitie tue causa peccatū est. xliij. c.
Tristitia z dolor sic differūt. xliij. g.
Velioz est tristitia iniqua patētis qz leticia iniqua
facientis. lvi. r. circa finem.
Tristari voluit christus iminēte passioe vt ostende-
ret infirmoz psonā. ciiij. tract. iij. p.
Sic assūpit tristitiā veram quō carnē veram. xciiij.
cc. et. xxi. expositioe. ij. c.
Lōristatus est vt te letificaret vt te psolare. xxxi.
Tristis est anima mea vsqz ad (expositioe. ij. p.
mortē ec. exponit. xciiij. aa in fine. cc. c. J.
Throni grece sedes sūt honorabiles latine. cxxi. p.
Tuba ductilis malleo pducit: ita z christiani cor i-
teū pssuraz plagis extēdit. xxxij. tract. ij. h. cir. fi.
Tube ductiles z tube corne que sint. xcvii. e. f.
Tunica dñi inconsutilis qd significet. xxi. expōe. ij.
Quō christ⁹ turris fortitudinis (b. ante mediū.
Turtur tūc inuenit nidū vbi (a facie inimici. lx. d.
ponat pullos suos. lxxxiij. b. l.

Accē noie plebs iudeoz figuratur. ciiij. tra-
ctatu. iij. g. in medio.
Accē dicuntur anime seduciles. liij. p. in
medio. lxxvii. gg. cvl. q.
Callis noie hūilitas designat. lxx. c. circa finem.
Callis z conualles collibus z montibus contraria
figura op ponitur. ciiij. tractatu. ij. b.
Callis lachrymarz qd sit. lxxxiij. et. cxx. a. b.
Callis lo⁹ frē ē vep⁹: z significat. cxx. a. cxxvi. k.
Vanitas dicit in comparatione cuiusdā semp pma-
nentis z nūqz deficientis veritatis. cxxiiij. p.
Vanitas z veritas contraria inter se differūt. cxxviii.
Quō ppheta petat oculos suos auer (tracta. xii. a
ti ne videant vanitatē: cū omis creatura subiecta
sit vanitati z omnia vanitas: Ibidem.
Qz in spe qua speram⁹ nos adhefuros veritati sibi-
cti sinus vanitati. cxxviii. tract. xii. b.
Qz qua vanitate petat auerti oculos suos: Ibid. c. d. e.
Quō vanitas omis hō vitēs. xxxviiij. o.
Vanitate obseruat q timēdo mori mētē. xxx. expō-
sitione. ij. tractatu. i. l.
Vanitate obseruat q i alia re qz i dño spāt: Ibid. i. fi.
Vasa mortis que sint. vii. k. in medio.
Vasa diaboli omnes iniqui: qui credentes facti sunt
vasa christi. lviij. tractatu. i. e.
Vis vastatoz plus ipe vastat vltio suo. lxxvii. s.
Velamē sup faciez moyfi qd designet: z qñ auferet.
Velociter dei tale est vt velocius nihil (xliii. k
sit. xliii. g. circa finem.
Velocitas ipa qd sit: z qz vbiqz sit nō i pre. cxxvii. ff.
Velociora sunt omnia seruiciora: z omnia frigidata-
diora: Ibidem in medio.
Vellus gedeontis zc. qd significet. xlv. l. in medio.
Sin christo erāt due volūtates (lxxi. b. cxxvii. l
an vna. xxx. expōe. ij. p. in me. et. xxxii. tract. i. b.
Volūtas rei tantū a volūtate hois quantū deus dī
Nō potest dispār esse volū- (stat ab hoie: Ibidē.
tas quoz vna est diuinitas: Ibidem in medio.
Voluntas dei est lex eius: que nunqz de corde iustī
recedit. xxxvi. tractatu. iij. e.
Nō vult de⁹ vt pecces: Nā phibet: tamē si pecca-
ueris: nō putes hominē fecisse quod voluit: z deo
accidisse quod noluit. cx. b. circa finem.
Volūtas rei causa est oim q fecit. cxxxiij. o.
Homo nō solū in domo sua nec in agro suo s nec in
carne sua vel in spiritu suo implet omnia que vult:
sed deus omnia quecūqz voluit fecit: Ibidē q.
Volūtas rei in ecclia sua in iudicatorib⁹ z pleb⁹
suis implet tanqz in celo z in terra. cxxxiij. t.
Quicqd hic acciderit ptra volūtate nostrā nō venit
nisi de voluntate dei. cxlviii. p.
Volūtas dei bōa pcedit nostrā bonā volūtate. v. g.
Voluntas bona dicitur charitas. xxxvi. (in fine.
tractatu. ij. m. in medio.
Volūtas bona vacare nō potest: Ibidem.
Et hō velit viā dñi ab ipō dño gress⁹ ei⁹ dirigunt:
Volūtas q est in corde recto pat a dño (Ibidē o.
fide pcedēte q accedit ad deū directus vt fiat cor
rectum. lxxvii. b. ante finem.
Voluntas vult z orat vt velit: Ibidem g.
Tūc te coniungisti volūtati dei si. cxi. v.
Deus non tam attendit nostrā voluntatem qz vlti-
tatem. xxxii. tractatu. i. a. in fine.